

[Christmas Møller.]

tilføje, at vil Regeringen det ikke, vil Spørgsmaalet blive rejst paa anden Maade.

I Tilslutning til den Debat, der i Gaar fandt Sted mellem den højtærede Handelsminister og mig angaaende Gotha-Banken vil jeg gerne have Lov til at meddele, at jeg fra Højesteretssagførererne Cohn og Fich har modtaget en Erklæring, som gaar ud paa, at den Dom, som er afsagt, alene angaar Spørgsmaalet om Forsikringsraadets Kompetence til at meddele Gotha-Bankens Hovedsæde Saldokvittering paa de forsikredes Vegne, og at et eventuelt Erstatningskrav mod Forsikringsraadet, respektive Statskassen, ikke vil berøre de 160 000 Kr., der er betalt af Gotha-Banken og indgaaet i de herværende Midler. Jeg maa efter denne Erklæring endnu stærkere, end jeg har gjort i Gaar, henstille til Handelsministeren nu at bringe den Sag ud af Verden.

Dernæst vil jeg gerne gøre det ærede Medlem Hr. Pinstrup opmærksom paa, at jeg dristede mig til at stille ham et Spørgsmaal i Gaar. Det ærede Medlem Hr. Pinstrup er maaske ikke helt klar over, hvad dette Spørgsmaal gik ud paa, og jeg vil derfor gerne have Lov til at gentage det. Jeg gjorde det ærede Medlem Hr. Pinstrup opmærksom paa, at han som Leder af Mødet indenfor de danske Landboforeninger havde sendt os alle Meddelelse om, hvor forfærdeligt Fæstevæsenet var, hvilken Ulykke det i 300 Aar havde været, og hvilken Ulykke det altid vil blive. Og jeg stillede derfor det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Pinstrup, om han sammen med os Konservative vilde medvirke til, at vi kom helt bort fra Fæstevæsenet, ikke gav Frihed til Valg mellem Statsfæste og Selveje, men kom helt bort fra Statsfæste. Da det ærede Medlem Hr. Pinstrup altsaa maa have overhørt dette, hvilket for saa vidt undrer mig, som han var til Stede i Salen, tillader jeg mig at stille Spørgsmaalet paa ny.

Jeg vender mig derefter med nogle Bemærkninger til den Forhandling, som er ført her. Jeg skal begynde med at gøre opmærksom paa, at den Forhandling, vi har haft her ved tredie Behandling af Tillægsbevillingsloven paa adskillige Omraader ligner mange af de politiske Forhandlinger, vi har haft i det høje Ting under de skiftende Ministerier. Der er altid to Politikere, som er tilfredse, det vil sige tilfredse med sig selv. Det ulykkelige ved det er, at de ikke er tilfredse med andre. Det er altid Statsministeren og det største Oppositionspartis Fører, der skifter i Rollerne til at være som Statsminister uhyre tilfreds med Ministeriet

og overordentlig utilfreds med Oppositionen og, naar Billedet er skiftet, at være overordentlig tilfreds med den foregaaende Tid, men aldrig tilfreds med den nuværende.

De er altid overordentlig vel- og selvtilfredse; og de er tilfredse med een Ting til — det lagde man ogsaa Mærke til, da den højtærede Statsminister talte —, de er tilfredse med den Ting yderligere — deri enes de om at være tilfredse —; at der egentlig kun skal være disse to selv- og selvtilfredse. Det er om dem, det hele gerne skulde dreje sig; og ud fra en almindelig Betragtning af Forholdenes Udvikling kan man i og for sig meget godt forstaa den højtærede Statsminister og den højtærede forhenværende Statsminister.

Man kunde maaske oven i Købet gaa videre; hvis man vilde grade Følelserne overfor de to andre Partier — ja, jeg tør vist ikke sige, at jeg har et Indtryk af, at Venstrepartiets Følelser overfor mig i det sidste Aars Tid har været paa Kogepunktet, i hvert Fald i Retning af Velvillie. Og jeg siger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og ogsaa til de tre radikale Ministre: Hvis man virkelig kunde grade den højtærede Statsministers Følelser overfor det radikale Venstre . . . ja, mere behøver jeg sikkert ikke at sige.

Det er da hele den Maade, hvorpaa man har forsøgt gennem en Aarrække at lade al dansk Politik dreje sig om disse to Politikere. Dette er efter min Opfattelse — jeg kan godt gentage det — paa en klog og forstandig Maade brudt ved denne Regerings Dannelse. Jeg tror, at man ogsaa i Fremtiden maa tage Hensyn til denne Udvikling.

Jeg skal derefter vende mig med nogle Bemærkninger til de ærede Talere. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen sagde om min Tale i Gaar, at den næsten var velvillig. Ja, det kommer jo an paa, hvordan man ser paa det. At jeg overfor en Række Spørgsmaal havde gjort den politiske Situation op, saaledes som jeg mener den er rigtig, og overfor en Række saglige Spørgsmaal har angivet vor Stilling, som jeg har det, deri har det ærede Medlem ganske Ret, det gjorde jeg.

Hvis jeg stillede det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen og det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen og den højtærede Statsminister: Hvad viser denne Forhandling med Hensyn til Forholdet mellem Partierne? maatte de svare, at den viste, at den taabelige Politik, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen en Overgang forsøgte at fremkalde, nemlig